

କାରି ଚୌଧୁରୀ

ବନାମ

ମୋକ୍ଷ. ସୀତା ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

11 ଡିସେମ୍ବର, 2001

[କେ. ଟି. ଥୋମାସ୍ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ପୁକାନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିହର]

ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973: ଧାରା 154, 173(2) ଏବଂ (8) ।

ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860: ଧାରା 18, 211, 302/34 ।

ଏତଲା - ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଏତଲା ଦାଖଲ - ଅନୁମୋଦନୀୟ - ଶାଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏତଲା - କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବୋହୂଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ବିବୃତି - ତଦନ୍ତ - ଶାଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିବରଣକୁ ପୋଲିସ୍ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲା - ପୋଲିସ୍ ଦ୍ଵାରା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିବା ବିବୃତି - ଶାଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଏତଲା ପଞ୍ଜିକରଣ - ବୈଧତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, Cr.P.C. ର ଧାରା 173 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିବୃତି ପଠାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ଅପରାଧ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ତଦନ୍ତରୁ ବାରଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଏକ ଏତଲା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ବାହାରୁ କିଛି ଲୋକ ତାଙ୍କ ବୋହୂଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ଲୁଚି କରି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ 27.6.1998 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କୁ ଗଳା ଚିପି ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ପୋଲିସ୍ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ମିଥ୍ୟା ଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ବୋହୂଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଏହି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ଵରୂପ 30.11.1998 ତାରିଖରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ଏକ ବିବୃତି ପଠାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଉ ଏକ ଏତଲା ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲା । 30.11.1998 ତାରିଖର ପୋଲିସ୍ ବିବୃତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଏତଲାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅପରାଧୀ ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦ ଅଭିଯୋଗକୁ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଞ୍ଜୁର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973ର ଧାରା 202 ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ତଦନ୍ତ

କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ କରାଯାଇଥିବା ତଦନ୍ତ ଆଧାରରେ, ଉତ୍ତରଦାତା, ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ବୋହୂ, ପୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ IPCର ଧାରା 34 ସହିତ ପଠନ କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଏକକ ବିଚାରପତି ପ୍ରଥମ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେତ ଦୋହରା ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଆଧାରରେ ଅପରାଧ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପଣି କରି ମୃତକଙ୍କ ଭାଇ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଥରେ ପ୍ରଥମ ଏତଲା ଅନୁଯାୟୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏକ ରୂଢ଼ାନ୍ତ ବିବୃତିରେ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ହିତୀୟ ଏତଲା ପଞ୍ଜିକରଣ କରିବାକୁ ପୋଲିସର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା ।

ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର ପ୍ରଦାନ କରି ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି, ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1.1. ଗୋଟିଏ ମାମଲାରେ ସମାନ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୁଇଟି ଏତଲା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସମାନ ଉପାଖ୍ୟାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦୀ ବିବରଣୀ ଥାଏ, ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଏତଲାର ଆକାର ନେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ସମାନ ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ଉଭୟଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏତଲା ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରି ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିବୃତିକୁ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ପୋଲିସ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ନୂତନ ଆବିଷ୍କାର ବିଷୟରେ ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସୂଚନା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପୂର୍ବ ଏତଲାରେ ନାମିତ ହୋଇନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅପରାଧୀ ଅଟନ୍ତି । ପୂର୍ବ ଏତଲାରେ ରୂଢ଼ାନ୍ତ ବିବୃତି ରଖାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଖାରଜ କରିବା, ଅତି କମ୍ରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଅତ୍ୟଧିକ ବୈଷୟିକ ଅଟେ । ଆରୋପିତ ଅପରାଧ ଘଟାଯାଇଛି କି ଏବଂ ଯଦି ଘଟାଯାଇଛି, କିଏ ଏହା କରିଛି ତାହା ଜାଣିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ତଦନ୍ତର ଅନ୍ତିମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । [592-C-E]

1.2. ଅନ୍ୟଥା, ଏପରିକି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଅବସରରେ ଧାରା 173 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିବୃତି ପଠାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ଏକ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ

ତଦନ୍ତରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇନାହିଁ । ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973ର ଧାରା 173(8) ରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି । [592-F]

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1280/2001 ।

Crl. M. ସଂଖ୍ୟା 28795/1998ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 28.3.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏ. ଶରଣ, ଏସ୍. ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର, ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଲରଶାଦ ଅହନନ୍ଦ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, 3-5 କ୍ ପକ୍ଷରୁ ଅମ୍ବୋଜ୍ କେ. ଆର୍. ସିଂହା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 8-9 କ୍ ପକ୍ଷରୁ ବି. ବି. ସିଂହ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଥୋମାସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଜଣେ ଶାଶୁ ତାଙ୍କ ବୋହୂଙ୍କ ଦୋଷଯୁକ୍ତ ନରହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ଛାଡ଼ି ରଖିଛି । ମୃତକଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅସଙ୍ଗତ ଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଆପଣି କରି ଏହି ଅଦାଲତର ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସୁଗନିୟା ଦେବୀ ହେଉଛନ୍ତି ଅଭାଗୀ ମୃତକ ଯାହାଙ୍କୁ 27.6.1988 ତାରିଖ ରାତିରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରାୟ 10 ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା, ସୀତା ଦେବୀଙ୍କ ଚାରି ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରାମ ଜତନ୍ ଚୌଧୁରୀ ନାମକ ଜଣେ ପୁଅକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ସେ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ସୀତା ଦେବୀ ବାବୁ ବର୍ହି ଥାନାରେ ଏକ ଏତଲା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବାହାରୁ କିଛି ଲୋକ ସୁଗନିୟା ଦେବୀଙ୍କ ଶୟନକକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗଳା ଚିପି

ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 135 ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପରେ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

ତଦନ୍ତ ଆଗେଇବା ସମୟରେ ପୋଲିସ୍ ଏକ ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲା ଯେ ଏତଲାରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବରଣୀଠାରୁ ସୁଗନିୟା ଦେବୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଜଙ୍ଗରେ ଘଟିଥିଲା । ପୋଲିସ୍ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲା ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କ ଶାଶୁ ସୀତା ଦେବୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ବୋହୂମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ପୋଲିସ୍ 30.11.1998 ତାରିଖରେ ଅଦାଲତକୁ ଏକ ବିବୃତି ପଠାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 135 ରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଗୁଡ଼ିକ ମିଥ୍ୟା ଥିଲା । ସେମାନେ FIR ସଂଖ୍ୟା 209/89 ଭାବରେ ଆଉ ଏତଲା ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଅଦାଲତଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପରେ ପୋଲିସ୍ ତଦନ୍ତ ଜାରି ରଖିଛି ।

ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ସୀତା ଦେବୀ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ପ୍ରତିବାଦ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରି ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ 30.11.1998 ତାରିଖର ପୋଲିସ୍ ବିବୃତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅସମ୍ଭବ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଦୋହରାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 135 ରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅପରାଧୀ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ 28.8.1999 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ପ୍ରତିବାଦ ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ ଆପଣ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ 7.2.2000 ତାରିଖରେ ମଞ୍ଜୁର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 202 ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସୁଗନିୟା ଦେବୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ନୂତନ ଆବିଷ୍କାର ଉପରେ ପୋଲିସ୍ ବଳ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ତଦନ୍ତ ଶେଷ କରି 31.3.2000 ତାରିଖରେ ଏକ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ସୀତା ଦେବୀ, ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ବୋହୂ, ତାଙ୍କ ପୁଅ ରାମ ଆଶିଷ ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣଙ୍କୁ IPCର ଧାରା 34 ସହିତ ପଠନ କରାଯାଉଥିବା ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେ ଉକ୍ତ ମାମଲାକୁ ଦୌରା

ଅଦାଲତକୁ ଦୌରା ସୁପର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଉପରୋକ୍ତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ପୁଣିଥରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରକ ହୋଇଥିଲେ । ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଏକକ ବିଚାରପତି ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ କୌଣସି ବିଚାର ନକରି ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସେହି ଆଦେଶକୁ ଏବେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପଣି କରାଯାଉଛି ।

ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ପରିସରରେ ଉକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋହରା ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବିପଦ ରହିଛି । ବିଦ୍ଵାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି: ଯେତେବେଳେ ପୋଲିସ୍ ଏଡଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 135 ରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ପୂର୍ବ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କଲା, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ IPCର ଧାରା 188 ଏବଂ 211 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସେହି ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବ ଯେ ସେ ଉକ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ କିପରି ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଥିଲେ:

"ଯେତେବେଳେ ଥରେ ମିଥ୍ୟା ମାମଲା ଦାୟର କରିବା ଏବଂ ଏହାର ବିଚାରର ସୁପାରିଶ ଏକ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ସେହି ସମାନ ଅଭିଯୋଗ ସହିତ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନାହିଁ, ତାହା ମଧ୍ୟ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଦ୍ଵାରା ନିଜକୁ ଏକ ପକ୍ଷରେ ପରିଶତ କରିବା ଦ୍ଵାରା, ଯାହା ଏକ ଦୋହରା ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବିପଦ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ।"

ଉଭୟ କହିଥିଲେ ଯେ IPCର ଧାରା 188 ଏବଂ 211 ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଅପରାଧକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ବାସ୍ତବରେ, ଏକ ଭିନ୍ନ ମାମଲା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏଡଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 135 କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରୁଥିବା ମାମଲାରେ ନଥିଲା । ତଥାପି ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ସୀତା ଦେବୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଏହି

ପରିସରରେ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ ଯେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ (ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 135 ରେ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ବିବୃତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି) ଅନ୍ୟଥା ମଧ୍ୟ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୋଲିସ୍ ଦ୍ଵାରା ଦ୍ଵିତୀୟ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆମେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଛୁ ଯାହା ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 135କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିବା ମାମଲାରେ ପୋଲିସର ବିବୃତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି 28.8.1999 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଆଦେଶରେ ଏହିପରି ଲେଖା ଅଛି:

"ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଉପରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ତା'ପରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅଗ୍ରସର ହେବା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ ନକରି ବିଦ୍ଵାନ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଏହି ବିବାଦୀୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ପାରିତ କରିଛନ୍ତି । ତଦନୁସାରେ, 28.8.1999 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଏତତଦ୍ଵାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଏଠାରେ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିବାଦ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ବିଦ୍ଵାନ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।"

ଉଚ୍ଚ ବାସ୍ତବ ଅଗ୍ରଗତିର ପରିଣାମ ଏହା ଅଟେ । ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 135 ରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ସୀତା ଦେବୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଯଦିଓ ଉଚ୍ଚ ଅଭିଯୋଗ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପୋଲିସ୍ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ସେହି ଧାରା ପୁଲିସକୁ ସୁଗମିୟା ଦେବୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ଅପରାଧର ତଦନ୍ତ ଜାରି ରଖିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ପ୍ରକୃତ ଅପରାଧୀ ବିଷୟରେ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ଉପସଂହାରରେ ଉପନୀତ ହେବା ପାଇଁ ଅକ୍ଷମ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ସୀତା ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଶେଷରେ 31.3.2000 ତାରିଖରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ ପରେ ହିଁ ପୋଲିସ୍ ସେମାନଙ୍କର ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ମାମଲାର ଆଇନଗତ ବିଚାର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଦୌରା ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ବିଚାର ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏକ ବିକଳ ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 135 ଅନୁଯାୟୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ବିବୃତିରେ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଏତଲା ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 208 ଭାବେ ନାମିତ କରିବା ପାଇଁ ପୁଲିସର

କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ, ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ସମାନ ମାମଲାରେ ସମାନ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୁଇଟି ଏତଲା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସମାନ ଉପାଖ୍ୟାନ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦୀ ବିବରଣ ଥାଏ, ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଏତଲାର ରୂପ ନେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ସମାନ ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ଉଭୟଙ୍କ ଅଧୀନରେ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 208/1998 ଭାବରେ ନାମିତ କରି ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିବୃତିକୁ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ପୋଲିସ୍ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ନୂତନ ଆବିଷ୍କାର ବିଷୟରେ ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସୂଚନା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 135 ରେ ନାମିତ ହୋଇନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅପରାଧୀ ଅଟନ୍ତି । ଏତଲା ସଂଖ୍ୟା 135ରେ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ବିବୃତି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଖାରଜ କରିବା, ଅତି କମ୍ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଅତ୍ୟଧିକ ବୈଷୟିକ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ତଦନ୍ତର ଅନ୍ତିମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅପରାଧ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ହଁ, କିଏ ଏହା କରିଛି ତାହା ଜାଣିବା ।

ଅନ୍ୟଥା, ଏପରିକି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଅବସରରେ ଧାରା 173 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିବୃତି ପଠାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ଏକ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ତଦନ୍ତରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇନାହିଁ । ସଂହିତାର ଧାରା 173 (8) ରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ।

ତେଣୁ, କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ବିବାଦୀୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର ପ୍ରଦାନ କରୁଛୁ ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଚି. ଏନ୍. ଏ.

ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ତ୍ରୀକରଣ

“ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ବିବରଣୀ ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ